

Sjømonster?



Josh Bazell

Wild Thing

371 s. Oslo: Aschehoug, 2013. Pris NOK 379
ISBN 978-82-03-21639-8

Wild Thing er oppfølgeren til suksessromanen *Eks gangster* av den amerikanske legen Josh Bazell. Fortellerstemme og hovedperson er den tidligere mafiaieiemorderen og legen Pietro Brnwa, nå kjent som cruiseskipslegen Lionel Azimuth på grunn av vitnebeskyttelsesprogrammet.

I denne boken blir Brnwa overtalt av milliardæren Rec Bill til å være med på en ekspedisjon som skal ta greie på om det finnes et sjømonster i White Lake i Minnesota (ja, du leste riktig), dette etter en rekke mistenkelige dødsfall i innsjøen. Ikke uten betenkeligheter blir Brnwa med på turen, vel vitende om at mafiaen fortsatt er ute etter ham. Med seg på turen får han den sexy paleontologen Violet Hurst og en større gruppe investorer ledet av en dopet Vietnam-veteran og hans lakeier. Gruppens sammensetning er i seg selv interessant, med blant andre en popstjerne, en tryllekunstner, en kinesisk millionær og en kjent politisk karakter passet på av tidligere Secret service-agenter, hvis navn ikke skal nevnes for ikke å ødelegge overraskelsen. Storyn er like absurd som den høres, og ikke uventet møter ekspedisjonen på mange interessante og ikke minst voldelige utfordringer.

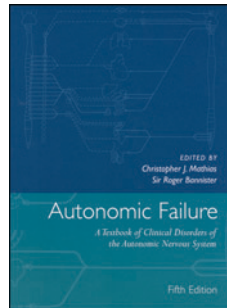
Foruten at både forfatter og hovedperson er leger har denne boken forsvinnende lite å gjøre med legeyrket eller medisinfaget, kanskje med unntak av oppbyggingen. Her har vi hypoteser, mange både humoristiske og lærerike fotnoter og ett omfattende kildeverk, noe som må sies å være nytt for meg i en skjønnlitterær bok. Som en kriminalroman, eller thriller om du vil, føler jeg at forfatteren ikke klarer å holde spenningsnivået oppe, men latteren satt løst. Den er humoristisk, kjapp i replikken og generelt godt skrevet. Denne boken føler jeg passer fint inn i begrepet flyplasslitteratur, og den er fin å lese om bord i et fly eller under en parasoll på stranden.

For kolleger som ønsker en lettlest, humoristisk bok med et absurd plot iblandet politisk satire, intriger og interessante personligheter, kan jeg absolutt anbefale den. Om du heller vil ha en god kriminalroman som får spenningsnivået i kroppen til å stige, anbefaler jeg i stedet Jo Nesbø.

Georg Nikolai Johnsen

Molde sykehus

Ufullstendig oppdatering av det autonome nervesystemets «bibel»



Cristopher J. Mathias,
Sir Roger Bannister, red.

Autonomic failure

A textbook of clinical disorders of the autonomic nervous system. 5. utg. 897 s, tab, ill. Oxford: Oxford University Press, 2013.
Pris GBP 225
ISBN 978-0-19-856634-2

Det er femte utgave av det autonome nervesystemets «bibel». Første utgave kom i 1983 med britiske Roger Bannister som forfatter. Den ble umiddelbart et standardverk. Sir Roger Bannister er nå 84 år gammel. I de siste utgavene er Cristopher Mathias, vår tids autonome ekspert ved The National Hospital på Queen Square i London, medredaktør.

Femte utgave er utvidet. Den inneholder 72 kapitler som favner alt fra basalfag til klinisk arbeid. Hele 112 eksperter på området er medforfattere. Her finner du en omtale av det meste du lurer på vedrørende normale autonome funksjoner, tilstander med autonom svikt og deres utredning og behandling.

Antallet bidragsytere kan også bli et problem. Fjerde utgave ble gitt ut i 2002, og ikke alle kapitlene synes å ha vært gjennom like omfattende revisjon. Det fremgår ganske tydelig av referanselisten i hvert kapittel. Riktignok finnes det sporadiske referanser fra de siste årene, og flere av de klinisk viktigste kapitlene virker både nyskrevne og oppdaterte. Likevel har mange kapitler få eller ingen referanser etter 2005. Noen av kapitlene synes rett og slett å være utdaterte. I kapitlet *Autonomic function and the gastrointestinal tract* er for eksempel nyeste referanse fra 1998. Jeg nekter å tro at det ikke har skjedd noe på området de siste 15 årene.

Formen er heller ikke ensartet. Noen kapitler begynner med nyttige «Key points», og mange slutter med «Conclusions» eller «Summary». Dessverre mangler alt dette i en del kapitler. Også systematikken lider under antallet forfattere og kapitler. Seks hoveddeler skal skille mellom basalforskning, patofysiologi, autonom testing, tilstander med primær autonom svikt, perifere autonome nevropatier og andre tilstander med autonom dysfunksjon. Likevel virker kapittelinnstillingen delvis usystematisk. I kapitlet *Autonomic surgical anatomy*, i delen for basalforskning, omtaler forfatterne kirurgiske tilganger og inngrep. *Surgery and the autonomic system* er plassert i delen for andre tilstander med autonom dysfunksjon. Her omtales mye av det samme, uten at undertegnede forstår verken plasseringen av kapitlene eller behovet for dublering av stoff. Boken er allerede ganske omfangsrik.

I baksideteksten står det at boken «is the most comprehensive, authoritative, and indispensable resource available on disorders of the autonomic nervous system». Denne påstanden er sikkert korrekt. Til tross for innvendingene tror jeg den kan være en nyttig oppslagsbok for dem som utreder kompliserte autonome problemer. Likevel er det nok bare de mest interesserte som trenger å ha et eget eksemplar. Dessuten er det åpenbart en ulempe at du ikke kan stole på at du leser en oppdatert tekst. Jeg hadde store forventninger, og jeg må innrømme at jeg er skuffet over at dette viktige verket ikke har fått den oppdateringen det hadde fortjent.

Espen Dietrichs

Nevrologisk avdeling
Oslo universitetssykehus